

КЛИЧ

THE CALL

РІЧНИК II. Ч. 3.

КВІТЕНЬ 1937 APRIL

VOL. II. No. 3.

ЗМІСТ:

Слово до Війська	1.	Про "Маслосоюз"	9.
Українська молодь і техніка	2.	Чи багато українців учає до університетів	10.
Редакційна стаття	3.	Нормальна дієта здорової людини	10.
Згинуло 150 в пімсті за Сталінового помічника	4.	Містові світла	11.
Soviet Secret Police Founder Now in Toils	4.	Знаймо своїх українських професіоналістів і фахівців	12.
На літературному полі	5.	Мої вражіння з околиці Сіба Біч ..	14.
From Ukrainian Literature	6.	Що кажуть про "Клич"	15.
Цінний лист до Редакції "Клича" ..	7.	Лист до Редакції	15.
Фрагменти	8.	Клич	16.
		З книги життя	16.

10 цт.

“К Л И Ч”

Журнал-Місячник

Видає Видавництво “Клича”.

10630 - 98-ий Стріт, Едмонтон, Альберта, Канада.

А. Г. ГЛІНКА, Видавець і Редактор.

Телефон Резиденції 27343

Передплата \$1.00 річно; поодиноке число 10цт.

Видавництво за оголошення не відповідає.

THE CALL

PUBLISHED MONTHLY BY:

THE CALL PUBLISHERS

10630 - 98th Street, Edmonton, Alberta, Canada.

A. H. HLYNKA, Publisher & Editor.

Residence Phone 27343

Subscription \$1.00 per year, single copy 10c.

Advertising Rates Furnished on Application.

Адреса:

THE CALL

10630 - 98th Street
EDMONTON -:- ALBERTA

Преса є одним із найбільш конечних середників в культурному житті народу.

Преса є одним із найбільш конечних чинників у піднесенню народу на вищий ступінь освіти.

Преса є одним із найсильніших засобів в боротьбі за визволення.

Не допустім до того, щоб українська преса була слабша, як преса ворога-большевика, в українській мові.

“Клич” доложить усіх своїх зусиль, щоб сповнити свої завдання, які він бере на себе — сповніть і Ви своє супроти него.

Редакція і Видавництво “КЛИЧА”.

ВАСИЛЬ ПАЧОВСЬКИЙ.

Слово до Війська

Обідрані борці України за волю,
Безсмертні чола Ваші я цілую —
І плачу з втіхи і сміюся з болю,
Як бачу Вас і Вашу пісню чую!

Як вчув я на чужині, що Ви встали,
Зза трьох сот миль летів до Вас вітрами—
Співав Вам пісню, щоб як мур стояли
І був між Вами й ридав між Вами!

Тай славою Ви стали, босі, голі,
Овіяні морозом, у мезолях,
Побиті голодом, від нужди кволі,
Як земля чорні — з зорями на чолах!

Як ні один народ Ви йшли рядами
До бою чисті і святі душею,
Зерна неправди не було за Вами,
Боролись і лягли за ідею!

І Ви не знали! Йшли Ви як лявіна,
З невольників Ви стали люд героїв —
Не змусив світ Вас упасти на коліна,
Хоч гелі й босі й без набою!

Народи душі Вас зложили зброю,
Хоч мали кулі, мали чим стріляти —
А Ви лишили рай свій для розбою,
А не дали собі в лице плювати!

Ви кидали свій край і на границі
Стелився плач великий у безкрає,
Мов дим до Бога бився з кєрєавиці —
Почув Ти, Боже, як мій люд ридає?!

І я там був на Збручі, цілував я
Кохану землю, плачучи без тьми —
Як учув плач Війська, як скала мовчав я
І став як хмара, що двигтєть громами!

Ось там на Збручі нами пережито
Найбільшу всіх трагедію Айскиля —
Там Прометєя нашого прибито,
І шарпає його орел насилля!

І я там кинув рай і з того раю
Взяв вічне листя з дерева завзяття,
Ношу його на грудях і чекаю,
Аж Рідний Край спокутє прокляття.

І я лишив там діти й дружину
І може вже їх більше не побачу —
Як суджено — пропало! В цю годину,
Борці, за Вами світа я не бачу!

Будьтє благословєнні за терпіння,
За труд, за жаж, за жовч, за кров пролиту—
Я прославлю Вас у пісню покоління,
На вічну пам'ять у кремені риту!

І буду я над Вами вилітати,
Як ясна хмара й падати росюю —
І буду Ваші рани цілувати
І підносити Вас, упавших, серед бою!

А як вертати будете до раю,
Хай через пєкло куль в огні з ляхами,
Я прилєчу до Вас зє світа краю,
Щоб бути з Вами й радіти з Вами!

Радіти з Вами, що той день настане,
Як розкуєм ми в себе Прометєя,—
І той орел, що шарпає Вам рани,
Впаде на землю під ножем плебєя!

“Український Скиталець.”

ч. 1., 1923 р.

ПАВЛО БАЙРАК.

Українська молодь і техніка

Світова історія правдоподібно ще не занотувала такої хвилі, в котрій молодь переживала б таку страшну матеріяльну й моральну кризу, як сьогодні. Мільйони молоді, котра достигає й природним бігом річий повинна б уходити в життя забезпечена матеріяльно, лише чимраз збільшує великі кадри безробітних. Іншими словами, це значить, що молоде покоління має дуже мало можливостей життєвих і є, просто сказавши, поколінням без жадної будучності.

ПАВЛО БАЙРАК

В цій статтейці ми заставимось над положенням української молоді, котра в сучасну пору переживає вдасятеро гірші часи, як молодь будькотрого іншого народу. Причина цього явища проста: Сьогодні державні народи гнутьсь під тягарем кризи й ледви сяк-так можуть дати своїй молоді бодай невеличке забезпечення матеріяльне, а про народи бездержавні, до котрих належить також і великий український нарід, то й говорити не треба. Українська земля й український нарід були й є предметом безпощадної експлуатації, котра в результаті довела до масової мандрівки за море. Український нарід був змушений покидати багату рідну землю і на чужих диких землях шукати долі. На рідних землях, криза й загарблення нашої держави, довела до того, що молодь — квіт нації — доведено до розпуки. Молодь кинулася виконувати акти терору й заповнила собою московські та польські тюрми. Знов же положення канадійської молоді є під кожним оглядом краще. Вона живе на вільній землі й має багато можливостей. Але й тут світова криза довела до безробіття й сьогодні десята частина канадійського населення живе в державній допомозі.

Вихід з цієї ситуації є дуже трудний. Тисячі розумних економістів сушать свої голови над питанням, як поправити економічну ситуацію, але покищо без більших успіхів. Тимчасом, молодь повна життя й енергії тратить охоту до будьякої праці, бо видить цілковиту безнадійність у своїм шуканню за працюю. В цей спосіб багато талановитих одиниць марнуються й пропадають.

Живемо в 20-тому столітті, столітті техніки. Продукцію опанувала стандартизація й механізація, а в відношенню до людського робітничого матеріялу наступила повна спеціалізація. Сьогодні треба лише спеціалістів, котрі вміли б виконувати якусь невелику ділянку праці, але рівночасно вміли б виконувати її найкраще. Знанням є, що приміром, у Фордових фабриках є робітники, котрі ціле своє життя закручують лише одну шрубку до автомобільної машини, але зате працю свою виконують із зідальною досконалістю. Певно, що того роду спеціалізація починається до переміни людини в машину, але ми мусимо пристосовуватись до обставин, бо йнакше загинемо. І тут власне є ділянка, де є й буде вічне запотребування робучих сил, отже це є ділянка, на котру молодь українська повинна звернути особливу увагу. Тут є поле до попису. Коли ціла господарська машина світу заледніє обертається, коли так тяжко знайти якенебудь заняття, то сьогодні попит є за добрими техніками й спеціалістами на рідних ділянках. Доброму технікові сьогодні далеко легше знайти працю, як укінченому студентові з найкращими дипломами. Це є дійсність і треба з нею числитися.

Українська молодь повинна шукати ділянок, у котрих є запотребування робучих сил і в них спеціалізуватися. Коли б молодь наша не йшла дотепер утертими дорогами, лише скорше здала собі справу з серйозної дійсності, то сьогодні вона була б у кращому положенню. А тепер, друга сторінка: Українці на рідних землях і на еміграції змагають до одної ціллі, до збудування своєї власної держави. Ситуація світова є того роду, що український нарід стоїть на порозі здобуття своєї державности. Коли, ми, силами українців з цілого світа, здобудемо державу, то тоді на наших землях приїде величезне запотребування на летунів, телефоністів, телеграфістів і на всякого роду інших техніків-спеціалістів. А з рештою, таких фахівців нам потрібно, щоб здобути свою державу, бо вороги наші є узброєні технічно від ніг до голови. На рідних землях молодь із причини важких політичних й економічних умовин не є в стані спеціалізуватися. Тут заокеанська молодь має слово й в цьому ділі повинен бути її ідеал. Бо положення українства по цілому світі є того роду, що: "або добути, або дома не бути"!

Закон самозбереження

Закон самозбереження є найвищим законом у людському житті. Найважливішим завданням, найвищою ціллю кожного є зберігати себе, значиться — боротися за існування, щоб не згинутися, щоб не пропасти!

Коли український народ стремить до збудування своєї власної держави, то не лише тому, щоб задоволити якісь мрії, якісь уяви, але найбільшим імпульсом, найбільшим мотивом, є те, що він мусить боротися за існування, щоб жити, щоб не згинутися!

Народ, котрий мріє лише про ідеали, котрий буває лише уявами, думками, понад хмари, а не ставить критично до реального життя, скорше чи пізніше, опиняється в неволі. На ствердження цього, український народ служить за цей незавидний примір.

Тут бажаємо підкреслити ще раз, що народ, що є несвідомий своїх економічних (матеріальних) інтересів, чи завдань, не може бути свідомий своїх політичних, чи навіть ідеальних завдань.

Ось погляньмо на дещо з нашого реального життя, у Канаді:

Що з того, що ми носимо вишиті краватки, щоб доказати свій патріотизм, коли ми не маємо найменших економічних засад, чи принципів, і не підтримуємо української торгівлі, українського промислу, своїх професійних людей і т. д., щоб задержати той гріш якнайдовше в українських руках?! Чи ж у такому випадку носіння вишиваної краватки, чи сорочки, не є дитячою забавкою?! Чи ж у такому випадку, це не є закриття себе від браку дійсного патріотизму?

Що з того, що наші одиниці навіть служать у церкві, подаванням кадила священників, коли в них немає того принципу, щоб не чужому, а своєму українцеві, дати заробити, коли будеється, чи направляється що в тій церкві?! — А чим зменшилось би число українців на "реліф"!

Що з того, що ми тїшимося будуванням церков, Божих Домів, у котрих про повідується Боже Слово, українське слово, коли ми даємо будову тій церкві большевиків, яничарів, або іншому чужому, в той час, коли в нас є компетентні люди, що можуть краще виконати ту роботу, й котрі завісди дають на українські цілі?! —

Що з того, що українські околиці "ніби то гордяться" будовою українських шпиталів, коли дають роботу тій будови чужим, а українець не має нагоди заробити при ній одного centa?! — Відтак, ті, що під їхнім розпорядженням виконується та будова, апелюють до "доброго українського загалу", щоб давав свої жертви на такі то шпитали, а зате обіцяють їм, що на тому шпиталю буде "українське ім'я".

Що з того, що й наші визначні бизнесовці, чи професіоналісти беруть асекурацію в чужих, тих, що ніколи нічого для українців не роблять, а не в тих українців, що помагають українським справам?! —

Що з того, що в нас є українські жінки, що працюють в українських організаціях і вчать других, як то треба жити, коли вони самі беруть торби в руки й ходять попід вікна, та заглядають, "як сорока в кістку", щоб купити дещо дешевше в жида. — (А..... чи дешевше?!). Відтак, ті самі жінки знову йдуть до українських бизнесовців, щоб ті дальше давали на різні українські цілі. — До жидів не йдуть!

Що з того, що не один кричить "Слава Україні!", профанує цей красний клич, на різних зборах, коли той самий патріот завісди купує в жидів, поляків й інших, лише не в українців?! До своїх іде дає ще за колектою! Чи це є патріотизм?

Чи знаєте, Ви, що є поверх 400 шкіл збудовано в українських околицях в Алберті, а лише коло 15 збудовано українцями?! Чи знаєте, що в українських околицях є десятки лумбер'ярд, в яких працюють чужі, а за українцями хоч свічкою шукать?! Чи знаєте, що коли в українській околиці є один чужий, то він звичайно держить пошту, або є головним тростом у школі, або канцїлером?! —

Не тому подаємо ці приміри, щоб докоряти кому, але на те, щоб направити дійсний стан, який існує між патріотичними колами. І, чи сьогодні, чи завтра, ми будемо примушені звернути більшу увагу на це. Ми будемо мусити ширити більшу свідомість під економічним оглядом. Бо інакше, останемось дальше тими, що ніхто з нами ніколи не буде числитися. Попробуємо потрохи направляти ті похибки!

Обов'язком "Клича" є ставати на сторожі економічних інтересів українського загалу, по його можностям, й тому пишемо про це.

Треба признати, що є виймки, що часами обставини так складаються, що чоловік мусить дещо купити в чужих, хоч би й українці мали ту саму річ на продаж, але щоб це не дійшло до тої міри, щоб ми, загалом купували в чужих, а лише виймово в своїх. Бо так справа мається тепер, а ми пробуємо називати себе свідомими українцями.

В іншому місці цього журналу є подано, що лише один українець на 1000 укінчує університет, а коло 20 жидів на кожному 1000. Якщо в нас не буде економічних принципів, то підростаючі українські діти певне будуть дальше служити чужим, тим, що укінчили вищі школи. Значаться, що ми самі причиняємося до того, щоб українці осталися підданими другим.

Сьогодні, ми переживаємо найбільшу світову кризу, сьогодні нам треба помагати собі взаємно якнайбільше, — стояти один за другим, кооперувати, співпрацювати, пробувати розуміти одні других, щоб ми спільно могли боротись за життя. — Щоб нашим найважнішим кличем було: "Зберігаймо себе,магаючи собі взаємно!" — А піднесенням себе на вищий економічний рівень, ми сповнимо найперший закон життя — закон самозбереження!

— * —

ЗГИНУЛО 150 В ПІМСТІ ЗА СТАЛІНОВОГО ПОМІЧНИКА

БАГАТО ІНШИХ ВИСЛАНО НА ЗАСЛАННЯ, АБО КИНЕНО В ТЮРМУ ЗА СМЕРТЬ КІРОВА.

Ніколи в сучасній історії не пролялось стільки людської крові в пімсті за смерть одного чоловіка, кажуть ті, що слідять за подіями в Москві, як у сензаційному вбиттю Сергія Кірова.

Коли вбито Кірова в Ленінграді 1. грудня, 1934 р., він цілком не був визначною фігурою.

ВБИТО 150

Від тоді, однак, відбулося 150 офіційних езекуцій, що прямо вирости во згаданого вбиття. В тюрмах держать 23 інших, що засуджені на до-10-літню тюрму. Сорок дев'ять вислали на заслання до концентраційних таборів, а 29 заслали на Сибір.

"І це є лише початок, тої хмари, що висить над будучністю Совітів", кажуть ті, що близько ознайомлені зо справою.

Кілька соток, а можливо кілька тисяч, поарештуванню й очікують розправ, як вислід прямих і скомплікованих замішань у звязку зо смертю Кірова.

(Повища новинка є точний перевід із Едмонтон Бюлетин з дня 5. березня, ц. р. Вважаємо, що не потребуємо додавати жадних коментарів від себе. — Ред.)

— * —

SOVIET SECRET POLICE FOUNDER NOW IN TOILS CURT COMMUNIQUE TELLS DAWNFALL OF DREAD FIGURE

MOSCOW, April 5. — Genrikh Yagoda, who helped, found and develop the dreaded OGPU (Soviet secret police), was himself a prisoner in the hands of that organization today, facing some form of the heavy punishment he helped mete out to thousands.

A curt communique, carrying little explanation, announced the long-expected downfall of the man who had supervised hundreds of executions. He was dismissed from his post of commissar of posts and telegraphs, to which he had been demoted last September from the much more important commissariat of internal affairs, which carried control of the secret police.

LODGED IN JAIL

Yagoda was lodged in jail pending preparation of a case against him, and it was indicated he probably would figure soon in one of Moscow's spectacular trials.

The communique said:

"In view of the disclosure of breaches in office of a criminal nature committed by Yagoda, the people's commissar of posts and telegraphs, the presidium of the central executive committee of the U.S.S.R. has decided:

"1.—To remove Yagoda from office.

"2.—To hand over the case of Yagoda to the organs of investigation."

Yagoda personally carried out the deportation of Leon Trotzky, the former commissar of war now an exile in Mexico, and arrests of his aides and sympathizers.

NEGATIVE CHARGE

Yagoda's downfall was due to his failure to unmask the counter-revolutionary "Trotzkyist" plots Moscow authorities assert they uncovered last summer.

History will remember Yagoda for the ruthlessness with which he carried out the collectivization of farms and liquidation of the Kulaks—land owning peasants.

Yagoda, 46, has been considered an "old Bolshevik". He was arrested and exiled by the Czarist police, fought the Czarist army and participated in the February and October revolutions of 1917.

(Reprinted from Edmonton Bulletin of April 5, 1937).

На літературному полі

Маємо велику приємність представити нашим читачам п. Івана Візнюка, котрий радо згодився містити свої переклади з українського на англійське в нашому журналі. Громадянин Візнюк є один з найкращих перекладачів із української літератури на англійське в Канаді й Злуч. Державах. — Тому чуємося незвичайно щасливі, що вдалось нам предбати поміч п. Візнюка для "Клича". Його переклади певне представлятимуть велику вартість для українського народу, тим, що ми зможемо познакомлювати наших співгромадян з українською літературою, а також і нашу молодь.

I. ВИЗНЮК, в.а.

В 1897 р., родичі п. Візнюка приїхали до Канади з Юженців, Буковина. Вони осіли на фермі 25 миль від Йоркстону, Саск. Тут п. Візнюк родився в р. 1901. Через довший час шкіль у цій околиці не було й гом. Візнюк почав ходити до школи аж у 10-х роках, у Райн, Саск. Він учався тут до публічної школи аж до 1917 року.

В 1917 р. молодий п. Візнюк перебрався до Вінніпегу і тут працював при різних фізичних працях через 8 ро-

ків. В цей самий час укінчив "гай-скул". Через 5 з тих 8 років він працював у "Дженерал" шпиталі в Вінніпегу за наглядача. Його головною задачею було наглядати над умово хворими. Це спонукало п. Візнюка студіювати психологію, щоб розуміти свою працю і від того часу він не переставав інтересуватись цим предметом.

В короткому часі по прибутті до Вінніпегу, п. Візнюк схилювся з Українським Євангельським Рухом й описав прилучився до Української Злученої Церкви. — То було в цій церкві, що п. Візнюк зорганізував українську молодечу організацію і був її головою через 7 років. Праця цієї організації була особливо наукового й релігійного характеру.

В 1927 р. п. Візнюк записався на мантиобський університет й укінчив курс філософії (артс). В цей самий час він рівно ж учався на курс теології до Веслей колегії й став прийнятий за проповідника Злученої Церкви в 1933 р. Від того часу проповідник Візнюк працює між українцями в Алберті.

Підчас тих років, що проповідник Візнюк учався до колегії, він працював над опануванням англійської мови. Він незвичайно цікавився англійською й українською літературою, історією, психологією й релігійними публічними промовами. Публічні

промови так заінтересували його, що він остаточно одержав на університеті у цьому предметі "сколаршип" протягом двох років, попри те, що він знаходився серед англійців й інших здібних сил.

Іншої участі в організаціях п. Візнюк не брав поза колегією. Це було головним з причин браку матеріальних засобів. Він мусів самий удержуватися й заробляти на себе літом і вечерами.

В 1925 р. п. Візнюк почав перекладати українські поезії — найбільше з творів Ізидора Воробкевича, що поміщував у вінницьких часописах. Пізніше почав перекладати з творів Франка, Шевченка, Руданського, Лепкого, Олеся й ін. Багато з цих появлялись в українських й англійських часописах у Канаді й Злуч. Державах. В додатку до цих перекладів, проповідник Візнюк написав декілька поем для дітей й декілька веселих поем.

В перекладах п. Візнюка можна зафіксувати задержання правдивої, дійсної душі оригіналу, у приступній й найкращій англійщині. Проповідник Візнюк каже, що перекладає, то є його розривкою, в котрій він знаходить багато задоволення й приємності. Поза це, він твердить, що його бажанням цілком є популяризувати своїми перекладами англо-саксонців із українською душею, красою, культурою і т. і. й в певній мірі відбити в ній ту музичну красу й той постійний огонь, що сягає високого ступення в людській душі. В додатку до перекладів, п. Візнюк говорить час-від-часу до англійських збірань про українську історію, літературу й український народ.

Від Редакції "Клича" бажаємо якнайкращих успіхів проповідникові Візнюкові на літературному полі й в його щоденній праці.

From Ukrainian Literature

TARAS SHEVCHENKO

By: Helen Komarivna.

He knew no swaddling clothes of silk,
Within a palace wondrous fair,
But born into a humble home,
He met but bondage toil and care.

The hapless mother swaddled him
And held him close with loving care,
And all night long she prayed for him—
For serf-born son she made her prayer.

God heard the mother's pleading cry
And comfort gave, and hope of joy;
And matchless gift of song divine
Bestowed upon the little boy.

When he grew up and took the lyre
And moved his hand the strings along,
A flame of vibrant living song
Burst forth, with tales of ancient wrong.

The song of which he sang to all,
Was Freedom, Life and Happiness;
It woke them from their sleep and cried
That soon their wrongs would have redress.

He sang the peasants' rightful cause,
The shameful fetters of the day;
He did not grudge to spend his strength,
Nor paused to wipe his tears away.

Translated by: Rev. J. Wizniuk.

GOD'S COMMANDMENT.

By: Stephen Rudansky.

"Oh John, go toil", the master said,
"And do not mind your failing strength:
In Sacred Writ we read God's law,
The law so wise and great in length."

"For God himself did toil six days
Till great and mighty tasks were done;
And rested on the seventh day
When work was o'er, and victory won".

John stepped upon the furrow damp,
Took off his hat and made a bow:
" 'Tis easy sir, to work with tongue,
But different thing to push a plow."

"I'm glad to follow Sacred Writ,
And walk within the narrow way,—
But tell me, sir, what kind of work
God did, the eighth and ninth day?"

Translated by: Rev. J. Wizniuk.

ЦІННИЙ ЛИСТ ДО РЕДАКЦІЇ "КЛИЧА"

Едванд, Алберта, 12. лютого, 1937.

ВПОВ. ПАНЕ РЕДАКТОРЕ!

Почувши, що Ви знову піднялись видавати Клич, я так зрадів, що не міг стерпіти, щоб не написати до Вас листа, в котрім хочу насамперед погратувувати Вам за Вашу велику прислугу для українського загалу й пожелати Вам крепкого здоров'я та якнайкращих успіхів у Вашій праці. — Це мене дуже тішить, бо без такого корисного журналу велика більшість українського загалу в Канаді не мала б нагоди запізнатись із нашими спільними кличами, тому, будьте певні, уважаю своїм святим обов'язком стати не лише передплатником Вашого журналу, але також і співпрацівником, якщо Ви не погордите мною. — Дай Боже, щоб Клич став одним з найпопулярніших органів нашої прибраної батьківщини, бо я сподіюсь, що наш народ допоможе Вам видавати його регулярно. Також вірю, що Ви докладете всіх сил, щоб цей орган прислужився до дійсного культурного піднесення нашого народу, став добрим учителем й був на сторожі його здобутків: скарбів — мови, літератури, народних інституцій, звичаїв і т. п. — Скажу, що українська преса повинна стати одним з найважливіших чинників, що має повести маси до мети кращого завтра якнайскорішим темпом та найлучшими способами. Але що ми бачимо? Нічого, хіба лише спори за чужі справи.

Роздори треба занехати, а шкідливі непорозуміння усувати розумними й корисними порадами та вказівками, щоб наш народ еднався, цинів свої культурні здобутки й рвався всіми силами до кращого на всіх шляхах його активності. Ненавистю не заїдемо далеко — не збудемо собі братньої любови, за те прихильністю можна скорше добитись до цілі, а щоб поширити між народом наші кличі, треба конечно числитись зо всіма проявами його діяльних чинників, треба, кажу, приноровлюватись відповідно до його змагань та піднести духа до висоти людської гідності, а не ступати слідами большевиків і топтати святі почування народної душі, значиться, плювати собі самим у лице й, в дикий спосіб, надуживати нерозвинені уми лише ради своїх звихнених ідеалів. Така робота не принесе нам жадної користі, тільки загубить, а ми знаємо з історії, що те, що виглядає сьогодні добрим, завтра може показатись мильним.

Односторонність і сліпий фанатизм завжди стояли на перешкоді людському поступові, тому ми не повинні дорожити тільки здобутками своїх змагань, але заохочувати себе й до признання інших культурних організацій, бо накидуючись наосліп на всі боки, ми перестанем здобувати собі дійсних приятелів, і тоді може знищити нас наша власна зарозумілість. Коли ми хочемо радуватись, добрими успіхами, мусимо поступати так, щоб нас всі любили, головню люди, з котрими нам треба ко-оперувати, а щоб, вкінці, осягнути ціль, треба скрізь порозуміння. Всьо залежить від нас самих.

Я не можу сподіватись пшениці, коли я посіяв овес, таксамо, я не смію ширити ненависти, коли моїм бажанням є любов і добро. Людська вдача дуже гнучка, однак природного, божого закону ніяк не змінює. Процес життя ніколи не йде взад, ані не витворює одного й того самого духа, як це приписують деякі мудрагелі, навпаки, всьо летить вперед і вперед ріжними шляхами до удосконалення, до кращого й кращого — не робить ріжниць, чи ми це бачимо, чи ні, чи ми самі в цім леті берем живу участь, чи нас заставляють другі до цього. Все ж таки краще є вести, або бути впереді, ніж йти за другими насліпо, і власне через це, кожна людина бажає в своїм коротеньким житті бодай на хвилину стати провідником, значить, нести світло правди та освітлювати темний шлях, щоб й інші могли за ним піти вперед, і тому є

на світі поступ. Порив в людині такий, що його не стримає ніяка сила в світі, хіба його власна неміч, але ніколи якась друга людина.

Місто ширити між народом світло правди, любови й краси, сьогоднішні часониси, головню наші, показують йому найбридкіші образи людської немочі, бють його мечем ненависти й заставляють дивитися на життя тільки з брехливого боку. Чому вони так роблять, на це є два припущення: Наші провідники або занадто самолюбні й бажають, щоб народ не користав з їхнього знання, або вони самі не мали нагоди при своїй собі прикмет культурної людини й не знають, що вони чинять або чого вони хотять. Якесь незрозуміла хвороба нівечить їхню енергію, котру вони нібито зуживають у користь народу. Цьому треба конче запобігти, бо інакше народ ніколи не дійде до того місця в житті, де напереді його змагань не буде жадних перепон, тільки житиме відпадками тих, що давно вже впереди.

Щоб щось нового спорудити, треба мати до цього потрібні матеріали, в першій мірі, велике знання, відтак величезний запас всякого добра, вкінці — залізну волю, а щоб це все посідати, провідники мусять обов'язково збудити в народі силу творчости, руху, життя, словом — воскресити в нім поринаючий гін до могутности й тої слави, котру англієць називає "глорі." Як я можу пустити мертву машину в рух, як я не маю поняття про її механізм, конструкцію та сплячу силу, значить, не знаю нею орудувати? Як я можу збудувати величавий храм, якого плани я маю, коли в мене брак матеріалу, або, куди мені до розгону в користь мого народу, коли пошарпана воля народу витрачає свої здібности в користь інших народів? Перше, я повинен знати, що мені бракує, а опісля я зможу пізнати, що хибить мому сусідові. Знаючи це, я зможу порозумітись, з'єднатись і подвоїти свою силу й спосібність. Як є між нами якісь нездорові, шкідливі та вбиваючі прикмети, то треба їх радикально викоринити й знищити, а як знайдеться десь зерно здорове й поживне, треба посіяти його, розмножити, щоб життя народу кормилось регулярно його життєвими соками й було спосібне творити й зробити цей світ таким, як Бог приказав.

Маю надію, що Ви зможете поправити своїм журналом багато хиб в житті нашого народу, тому желаю Вам добрих успіхів у Вашій важкій праці. Дай Боже, щоб Ваш журнал "КЛИЧ" зайшов до кожної української родини в Канаді.

З правдивою пошаною.

А. Д. БАБЮК.

Фрагменти

ВІРНИСТЬ

Коли Александер Великий побідив Персію, він не лише забрав Дарієсове королівство, але й взяв його дружину. Добра королева була такою вірною своїм другу-мужеві, що коли молодий Александер помер, вона відмовилась брати поживу до уст і за кілька днів пішла в домовину за ним.

КРАСА

Останній раз, коли езекутори вішали (Олену Трою) їм очі були позав'язувані, тому, що два рази перед тим, коли вони мали вішати цю славну жінку, їй чарівна

краса так ділала на них, що вони, у послідній хвилі, відмовились від виконання акту.

ВІДВАГА

Гарібальді будучи замішаний у революційному зриві, остав прострелений. Куля перервала в його шні одну з найголовніших жил і він упав в озеро крови. Він лежав окрівавлений, аж поки не прийшов один із його найближчих товаришів. Цей його товариш вкляк коло нього й питає, які послідні слова хоче переказати своїй мамі. "Скажи їй, що я буду жити аж до 76 року життя", відповів Гарібальді.

Про "Маслосоюз"

(Інформації взяті з Ювілейного Звіту).

Крайовий Молочарський Союз "Маслосоюз", кооператива з обмеженою відповідальністю, є союзом молочарських кооперативів на наших західних землях. Початком української молочарської кооперації на цих землях треба вважати основану в р. 1904 першу молочарню в Завадові коло Стрия, яка була тільки відділом місцевої читальні "Просвіта". Повстала вона як вислід праці Філії Товариства "Просвіта" в Стрию, якої головою був тоді др. Євген Олесницький. Так по чаток молочарському ділу в нас дало Товариство "Просвіта". В р. 1905 є вже 5 нових молочарень, які творять при стрийській Філії "Просвіти" "Союз Українських Спілок Молочарських", а його директорами стають о. Остап Нижанковський й о. Лев Горалевич. Однак ця форма організації показується недоцільною і тому молочарська нарада в Стрию в дні 15. червня 1906 р. рішає осідувати окремий молочарський союз з осідком у Стрию.

В. А. МОЙСЕЙ
в.с.

Основуючі Загальні Збори, які ухвалили статут "Товариства Крайовий Союз Господарсько-Молочарський" в Стрию — відбулися дня 26. версяня 1907 р. в Стрию, і на них вибрано тимчасову дирекцію, а саме о. Остапа Нижанковського, Івана Горалевича і Михайла Тюна, яким доручено поробити заходи для зареєстровання статуту й підготовлення перших загальних зборів. Статут затвердила влада рішенням з дня 25. жовтня 1907 р. і з цим днем Союз почав правно існувати. На Загальних Зборах в дні 25. серпня 1908 р. вибрано першим головою Надзірної Ради д-ра Євгена (Олесницького), а до першої дирекції о. Остапа Нижанковського, о. Северина Борачка та Олександра Дениса Сембратонича. Дня 26. жовтня 1908 р. уступив голова Надзірної Ради др. Євген Олесницький, а його місце аж до 4. жовтня 1913 р. зняв др. Ілярій Бачинський. По його резигнації вибрано головою о. Льва Горалевича, по якого смерті став головою о. Кость Петрушевич дня 18. листопада 1920 р. По цім останнім у дні 1. грудня 1926 р.

переняв головуство теперішній голова інж. Юліян Павликовський.

Передвоєний час розвитку нашого молочарства закінчено в 1914 р. зо станом коло 100 молочарських кооперативів, об'єднаних у Союзі, які доставили до Союзу 300,000 кг. масла за рік.

В роках війни 1914—1920 завмирає діяльність Союзу. Шойно в рр. 1920 до 1924 Союз починає деяку працю на руїнах 17 почати розбити кооперація.

Час від 1920 до 1924 р. — це слабкий розвиток Союзу. В 1923 р. почин до теперішньої віднови Союзу й його підбудови дає основання Філії Союзу в Станіславіві, яка починає жваву організаційну працю на нових; правдиво-кооперативних основах. Але вже в 1924 р. керівники станіславівської Філії переходять до дирекції Централі, бо Загальні Збори вибирають в дні 25. березня 1924 і 28. березня 1925 р. нову дирекцію у теперішньому складі, а саме: інж. Андрій Палій, Андрій Мудрик й Ольга Бачинська.

Розвиток наших молочарських кооперативів іде скорим кроком вперед, бо починаючи 39 кооперативами в 1924 р. і доставляючи масла до Союзу 91,518 кг., скінчив Союз 1931 рік 249 членами-молочарнями, що доставили в цьому році 2,428,012 кг. масла.

Загальні Збори з дня 18. червня 1925 р. змінюють основно статут Союзу й дають йому назву "Крайовий Молочарський Союз, кооп. з обм. відповідальністю "Маслосоюз у Стрию". В 1927 р. переносять Головну Торговельну Агентуру "Маслосоюзу" й осідок його дирекції до Львова.

В ювілейному 1932 р. має "Маслосоюз" свої організаційні й торговельні відділи в таких місцевостях: Стрий, Львів, Станіславів, Коломия, Тернопіль, Луцьк, Перемишль, Самбір, Дрогобич, експозитуру в Катовицях, склад в Бельську та організаційні відділи в Сокалі й Рудках. В самому Львові, нараховує "Маслосоюз" 10 крамниць дрібної продажі, а всіх крамниць разом має 27.

Торговельні обороти "Маслосоюзу" давали в 1931 р. 14,696,933 зол., уділи і запасні фонди 467,591.17 зол., рухоме й нерухоме майно Союзу представляє вимірну вартість коло 900,800 зол. при білансовій вартості 269,273 зол.

"Маслосоюз" почав експорт масла закордон у 1926 р. — 48,472 кг., а в 1931 р. вивіз закордон дійшов до 841,799 кг. Вивіз

нашого масла йде до таких країв: Австрія, Англія, Данія, Німеччина, Палестина, Франція, Чехословаччина, Швейцарія, У С. С. Р.

"Маслосоюз" дає працю 111 урядовцям та 44 робітникам, веде окрему молочарську школу в Стрию, при якій знаходиться власна сироварня, має власну бриндзарню у Ворохті, допомагає у веденню контролю молочності, удержує власні зародкові обори в господарських школах у Милованні й Коршові, веде окрему власну лабораторію для перевірки набулу у Львові, має власні будинки в Стрию (1), у Львові (3) і Гребеніві (1), а крім цього велику холодно-магазин, в якій можна перевозити 10 вагонів масла в літній час.

Спеціальні товаришів переводить при допомозі власного автомобільного парку (9 авті).

І так града даліше йде скорим темпом над п. р. з. л. з. м. молочних продуктів через введення механізації у молочарнях і далішим удосконаленням праці в "Маслосоюзі".

ЧИ БАГАТО УКРАЇНЦІВ УЧАЩАЄ ДО УНІВЕРСИТЕТУ?

В албертійському університеті останніми роками знаходиться коло 2000 студентів. Вони репрезентують майже кожну народність, але не всі народності є тут зареєстровані пропорційно: На одну тисячу албертійських мешканців, 2.75 душ учасяє до університету.

Візьмим тепер 1000 українського населення, й ми бачимо, що з того числа менше як один студент знаходиться в університеті. Ці цифри показують нам, що українських студентів на вищих курсах є лише одна-третья часть того числа, що там повинна бути після числа нашого населення в цій провінції. Жидівських учнів у той сам час є коло двадцять разів тільки, що українських, цебто порівнюючи число їх населення з нашим.

Щоб перетримати одного студента рік в університеті — наука, лабораторія і т. д., коштує пересічно \$500. З того студент платить самий пересічно коло \$200, а реш-

ту платить за нього провінція, або приходять гроші з інших джерел.

Дуже часто нам виглядає, що ми ніколи не дістаємо сто центів вартості за долара. Ось у цьому випадку є нагода дістати \$500 вартості за \$200. Для тих, що вже скінчили вищу школу, або ще на укінченню, вірою, що ця гадка буде цікавою. Можливо дехто навіть серйозно подумає над нею й розбудить у собі бажання знаходитися в рядах, тих українських студентів, котрі мимомовно невеликого числа, працюють тихо, але завзято й дуже часто стоять на першому місці й виробляють краще ім'я для українців у загалі.

ІОАННА МАГЕРА, Н.Ес.

НОРМАЛЬНА ДІЄТА ЗДОРОВОЇ ЛЮДИНИ.

Через останніх десятиліть наука про поживи дуже поширилася. Ця наука включає складники поживи, перетравлення, тримання тіла в повній здоров'ї й способи в які можна запобігти різним слабостям.

Так важко є ця тема, що минулого року Ліга Націй звернула на це особливу увагу. Важні часописи, як Лондон Обсервер, Менчестер Гардіан й інші зацікачувалися цією темою та обговорили її у своїх редакційних статтях.

Пожива є найважливіший чинник в будові, підтриманню, та функції тіла. Ми потребуємо щодня певну кількість мінералів, білка та вітамінів. Усі ці складники знаходяться у звичайних поживах й тому легко їх можна набутти.

Пересічна людина потребує кожного дня:

- 1). Двоє горняток молока, (а для дітяти квартиру).
- 2). М'яса або риби раз на день.
- 3). Одно яйце — або сира.
- 4). Разового хліба.
- 5). Два роди ярини. (Капуста, морква, шпінак, бурак, фасолі, горох, "каліфлавер", "селері", кукурузи, гарбузи, помідори, і т. д., і т. д.)

Одну з цих ярин повинна бути сирова, — на примір — помідори, салата, редька, цесбуля, морква, бруква, "селері", огірки.

6). Два роди овочів, або ягід. — Вони можуть бути сушені, або призервовані. Раз на день людина повинна їсти овочі. Неважені, наприклад: яблука, помаранчі, "грейп-фрут", банани, цитриновий сік, і т. л.

7). Масло.

8). Води — найменше шість горняток.

Д. Ф. КОБИЛЬНИК, студент електро-техніки, навчає до алб. університету.

Авторитети на тему поживи вважають, що коли людина буде виповняти повище згадані конечности, то всі потреби тіла будуть задоволені. Не потрібно всіляких приборів, занадто зварених, відділених та приправлених страв, але потребуємо різноманітності. Пожива повинна бути чиста, свіжа, добре приготувана, та гарно поставлена на стіл та в такій кількості, як людина потребує.

Матері повинні на це звернути якнайбільшу увагу, бо вони є відповідальні не лише за теперішнє здоров'я своєї родини, але також за їхнє здоров'я у будучності.

ІВАННА Г.

Містові світла

— Чого ти такий задуманий? — запитала стра Буряниха.

Йй найстарший син, Денис, не підніс своєї голови, щоб її відповісти.

— Чого ти такий задуманий? — питаєла мати ще раз.

— Мамо, я поїду геть...

— Поїдеш?! Куди?... Чого?... Чи тобі зле дома? А зрештою, ти маєш свою власну ферму, оженишся, та й будеш господарювати. Леона добра дівчина, ти будеш з нею щасливий.

Це й якраз була причина. Денис хотів бути щасливий з Леоною, але як може він ушасливити її тут, на фермі? Він не був у силі дати їй гарного дому й всего іншого, чого вона бажала б... А він любив її понад усе й хотів збудувати для неї гарний дім, такий, як її належить.

Вони обоє планували мільйони річей, які вони хотіли мати, коли одружаться, — але в який спосіб має він усе це здобути?

Тепер прийшов час дещо переговорити з родичами й з Леоною. — Це була неділя й всі були дома, а Леона мала прийти перед вечером.

Буряниха пішла переговорити дещо зо своім чоловіком і порадитись, — що робити?

Вечір був близько й Денис пішов на-

зустріч Леоні... Звичайна фермерська дорога моталася йому під ноги, а голова його була набита різними думками. Вже не буде багато вечерів таких красивих, але він думав одне: Поїде на рік, два, заробить грошей; бо він мусить їх заробити, тоді повернеться й збудує той дім, де має снуватися його будучність і Леона.

Було вже трохи пізно й родина Бурянихів і Леона, котру вони хотіли мати за невістку, сиділи коло стола й пили чай.

Вечір проходив, але наче чогось бракувало. Денисвій остаточно вдалось переконати всіх, що буде найкраще, як він поїде заробити трохи гроша. Всі вони знали, що життя серед нестачі нічого не варта. Закінчуючи цю розмову Денис сказав: — Але де я не знаходився б, мої думки завжди будуть із вами. Ви всі для мене є дуже дорогі й я ніколи про вас не можу забути. Моє прив'язання до вас буде запорукою, що я мушу svojого доконати."

Вже було досить пізно, як Денис стояв із Леоною перед її ворітьми. Пес не гавкав на них, бо вони вже не раз так стояли. Денис взяв Леону у свої обійми й щиро та лагідно шептав: "Моя кохана, я люблю тебе, люблю тебе над усе. Я вернусь до тебе, так скоро, як лише буде можливо!" — Леона не могла відповідати, але від того часу тишилась блискучим перстеном на правій руці.

При відході він сказав: "Будемо бажитись у середу Леоночко, бо на другий день віду." — Тоді гарячими поцілунками ще раз прашались, а Леона вже думала про той день, коли останній раз побачать-ся.

(Що сталося в ту середу?... Чи він відіхав?)

(Далі буде).

ЧИ БУДЕ БУДУВАТИСЯ В ВАШІЙ ОКОЛИЦІ, ЦЬОГО ЛІТА, — ШКОЛА, ЦЕРКОВ, АБО НАРОДНИЙ ДІМ? — СТАРАЙТЕСЯ, ЩОБ ДІСТАВ ТУ БУДОВУ ДОБРИЙ УКРАЇНЕЦЬ!

Весільні й родинні групові знімки — це наша спеціальність.

9987 Jasper Avenue,
Edmonton, Alberta

DEAYTON

ФОТОГРАФ

INFORM

Побільшуємо і наново відбиваємо старі знімки.

Телефон
21213

Знаймо своїх українських професіоналістів і фахівців

П-н Д. Янда приїхав до Канади в 1912 році, і зараз почав робити як друкар при газеті "Новий Край" в Ростери, Саск. Відтак перенісся до "Українського Голосу". Працював при Українському Голосі від 1913 до 1922 року, спершу як друкар, відтак як форман друкарні, а опісля як співредактор Українського Голосу і як "бізнес-менеджер" видавництва Українського Голосу.

Д. ЯНДА, L.L.B.
Адвокат в Едмонтоні, Алта.

Вибрав і скінчив правничий курс на університеті в Саскатуні (також один рік "Артс"). Правничий ступень Л.Л.Б. одержав на саскачеванському університеті в 1926 році. Матеріальної допомоги не дістава від нікого. Осягнув свого становища виключно власними силами і працею.

Адв. Янда є питомець Інститута П. Могили в Саскатуні, де він перебував від 1922 до 1926. Був заступником ректора того ж самого Інститута в роках 1923-1926.

Був секретарем і директором Інститута Могили в Саскатуні через 9 літ, а десятиріччя голова того ж Інститута в Саскатуні.

Був членом адвокатської фірми Бенс, Стівенсон, МекЛорі і Янда від 1928 до 1932 року, в Саскатуні, Саск. доки не перенісся до Едмонтону.

Перебрався в Саскатуноу до Едмонтону в літі 1932 року і практикував, як член фірми Гарві, Бюрі і Янда до 1935 року. Коли його спільник А. Ю. Бюрі став назначений суддею в 1935 р. він від тоді практикує під фірмою Гарві й Янда, 202 Бенк оф Торонто, Едмонтон.

П-н Янда одружився з панною Доцею Коначевич, бувшою студенткою Інститута П. Могили в Саскатуні в 1926 р. П-ні Янда є одна з найактивніших жінок в українському жіночому просвітньо-організаційному русі в Канаді. Мають троє дітей.

Через довгі літа п. Янда брав і тепер бере живу участь у народно-просвітних організаціях. Його люблять навіть із поза його організаціями, тому, що він трактує українські справи з українського становища, а не з вузько-партійного.

Він цікавився й цікавиться спеціально економічними питаннями і є завзя-

тий пропагатор поширення бізнесового духа між українцями, та вищого шкільництва для української молоді.

Він завжди ставить натиск на те, що не терпить лінивства і пустих фраз.

Мотто, яке подав нам п. Янда є: Працюй, думай й бережи своїх інтересів

Український загальний повинен широко піддержувати таких людей, як адвокат Янда. П-ство Янда є одним з примірних українців серед нашого українсько-канадського загалу

Один із визначніших і ширше знааних українських бізнесовців в Едмонтоні є п. Семен Головач. Він родився в селі Наклі,

повіт Перемишль, дня 9.

лютого, 1879 р. П-н Головач приїхав до Канади в 1903 році й довгий час займався кравецтвом. По слідних 10 років п. Головач є власником й управителем найбільшого українського заведення чищення й крашення убовань у західній Канаді, під назвою:

С. ГОЛОВАЧ

Expert Dyers & Cleaners, Ltd.
10056 - 105 Street

Edmonton Alberta
Telephone 25252

Заведення п-ства Головачів є одне з найпримірніших і найкращих в Едмонтоні. Незвичайно гарним явищем є те, що бізнес п. Головача опирається на мішаному загальному, а не виключно на українському. Це є рідким приміром між українцями. Наші українські бізнесовці, звичайно й виключно, залежать від своїх та бояться йти між чужих, але певна річ, що за кілька років і наші будуть виробляти у собі ті прикмети, щоб могли вдержатись десьбудь й між кимнебудь.

Дієсне признання належить п. Головачеві за те, що він дає заняття 15 робітникам і, як не всі, то майже всі з них є українці.

Родина Головачів є примірною не лише під бізнесовим оглядом, але й вихованим (родинним) і загально національним.

В п-ства Головачів є шестеро дітей і

всі укінчують школи. Мають три дочки, а три сини.

П-на Марійка Головач укінчила 12 грейд і музичний курс учительки на піані — А.Т.С.М. Вона відвідала Відень і Галичину в 1932 р., коли її браття були там у музичних школах через 6 років. Вона працює в офісі в заведенню свого батька.

Володимир й Амвросій — два браття незвичайної здібности, що покінчили музичні студії у Відні. П-н Володимир Головач є скрипак, а п. Амвросій Головач є піяніст. Оба браття Головачі уділяють лекції у музиці, й поза те, беруть активну участь в українському громадському житті.

П-на Оля Головач і п-на Генія Головач, вчащають до албертійського університету. Оля укінчує курс Домашнього Господарства й "артс", а Генія бере 3-тій рік медицини й "артс".

Наймолодший хлопець у родині п-ства Головачів, Сильвестер, укінчує публичну школу.

П-н Головач відвідала західну Україну й своїх синів у Відні, в 1931 р.

П-ство Головачі є незвичайно симпатичні й гостинні люди. Вони беруть активну участь в українських організаціях, і щедро жертвують на різні українські цілі.

Жадні діти не можуть дістати більше від своїх родичів, як дістали діти п-ства Головачів, а це — школу.

Таких людей, як п-ство Головачі, український загаль повинен якнайбільше підтримувати.

Home Meat Market

10342 - 101st STREET

EDMONTON

-:-

ALBERTA

Найбільша українська масарня й бучарня в Західній Канаді. Стало висилає замовлення на різні масарські вироби, як ковбаси, сальцесони, болони, всякі вудженни і.т.і. — в Алберті, Саскачевані й Брітіш Колумбії

Все має повну лінію свіжого м'яса й гростерії.

В місті Едмонтоні замовлення доставляє.

Телефон 26365

В. МАРЧИШИН, управитель.

I. П. СВИТІК.

ПОТРІБНО НАМ ЗАРАЗ 10 НОВИХ РЕПРЕЗЕНТАНТИВ в кожній закутій провінції Алберти та Саскачевану до продавання життєвої асекурації.

В нас можете набути всякого роду асекурації на життя. Асекуруємо маленьких дітей, а також аж до 55 року життя, як мужчин так і женщин. Лише заінтересованих просимо писати до нас у своїй рідній мові — чи це в справі асекурації, чи у справі агенції, щоб продавати асекурацію з нашої компанії у Вашому дистрикті. Всі інформації даємо дуже радо й скоро.

Тих, що будуть писати до нас у справі одержання агенції, просимо в своєму першому листі подати всі інформації: Ваші роки, ваше теперішнє заняття, чи Ви женаті, чи самітні й чи маєте яке знання у продаванню асекурації на життя? — І, чи маєте своє власне авто? — Зазначіть також, чи можете віддати весь свій час для цієї роботи, чи лиш частинно, так звано (парт тайм)? Пишіть до нас ще сьогодні, а певно не пожалуєте.

У всяких асекураційних справах пишть у своїй рідній мові до:

The Western Life Assurance Company

J. P. Swityk, Provincial Manager
43 - 44 Union Building
CALGARY -:- ALBERTA

МОІ ВРАЖІННЯ З ОКОЛИЦІ СІБА БІЧ

Багато українців навіть не знають, що в околиці Сіба Біч є велике число українців, та, що вони мають свій народний дім і є одною з найкращих українських громад в Алберті.

В неділю, дня 4-го квітня, ц.р., я мав приємність відвідати цю околицю й дати відчит на загально-українську тему. Незвичайно присмню поділяю на мене те, що в салі поприбавано кілька синьо-жовтих прапорів. Здавалось би, що в новій околиці, де багато є свіжих мешканців, і де мало приїждить промовців з українських організацій, що там, загал мав би бути відсталий від українського життя, однак, ширіо признаюсь, що з цієї околиці я виніс якнайкраще враження.

Чим даліше я заходив у свою промову, тимбільше я бачив, що шановні слухачі краще розуміли мене. Вони однодушно годились, що треба блищих порозумінь між українськими партіями. Вони признавали, що партійництво є на місці, але твердили, що безнастанна боротьба між українськими організаціями повинна припинитись.

Пoinформовано мене, що большевики, знаючи що ця околиця є трохи бідніша, як другі, старались і там укорінити себе, апелюючи своїми звичайними кличами "трудового народу" й пробували створити свій большевицький відділ. Однак, я бачив, що навіть ті, що вписались до "московського й жидівського братерства" радо пішли б з своїм народом, якщоб пояснив хто їм ставище комуністів!

Наступно подані зложили передплату на "Клич": Аврам Володько, Максим Дробецький, Тихон Полішук, Теодор Самсонюк, Просвітне Т-во Огієнка з Гейнсфорда, Василь Закліка, Ілля Сувицький. Збірка на салі принесла \$2.10, що. Товариство ім. Шевченка в Сіба Біч дало на покриття подорожжя. В додатку до передплати п. Ілля Сувицький дав ще від себе 50ц. на покриття подорожжя.

Всім повище поданим щиро дякую в імені "Клича" й у своїм власнім. Як рівно ж бажаю подякувати п. М. Сузанському за те, що він завіз мене туди.

Найщиріших побажань околиці
'Сіба Біч'!

— Антоній Г. Глинка.

Довідаємось, що в одній околиці кінв вкунис відного большевика за голову.

Бачите, кінв усе скоро занюхає січку.

Користайте з нагоди! . . .

Домініяльний уряд ухвалив 150 мільйонів доларів допомоги на поправу помешкань.

За інформаціями вдавайтесь до нас. Ми викладаємо форнеси, водопроводи, парові й газові опрівачі.

Заходіть або пишіть до:

Ross Plumbing & Heating Co.

10322 - 96th Street

EDMONTON -- ALBERTA

Телефон 26721

N. Spachinsky, Mgr.

ВИ ДІСТАНЕТЕ ДОДАТКОВУ ВАРТИСТЬ ТЕПЕР

Коли пішлете гроші через

Нині, коли пішлете свої гроші до дому, то ваші рідні дістануть більше за ваші гроші, і дуже мало значить чи вони виплачені в доларах чи в крайовій валюті — ви дістанете більше за свого долара.

Можете післати свої гроші поштою, через редіо, або просто каблем. Ви можете післати їх до кожного країн в Європі, крім Росії (С.С.С.Р.), де вони є доручені до найближчого Торгсін склепу на кредит ваших кривних. Ви дістанете посвідку підписану особою, до якої гроші є заадресовані.

Вразі коли б затратились або хто їх украв з поміж листів, то дістанете цілу суму назад. По дальшу інформацію вдавайтесь до найближчого Станційного Агента Кенедієн Нешенел Рейлвейс, або пишіть до:

MR. GEO. S. COWIE,

Assistant Treasurer

CANADIAN NATIONAL EXPRESS

360 McGill Street

Montreal, Que.

ЩО КАЖУТЬ ПРО "КЛИЧ"

Д. С. ФЕРБЕЙ, власник української книгарні в Едмонтоні: "Хто каже, що українському народові не треба більше часописів, не знає про що він говорить."

П. ЛУКЛАН, склепар у Глендон, Альберта: "Ми вже чекали двадцять років на щось подібного. Поява такого надпартійного го журналу є дуже на місці."

В. ГАВРИШ, управитель імміграційного й колонізаційного бюро в Едмонтоні: "Чим більше я застановлюся над konieczністю такого надпартійного часопису, тим більше, я стаю переконаний, що "Клич" має місце на існування й зробить дуже, а дуже велику роботу. Бажаю "Кличеві" в квітні 500 нових передплатників."

ВАСИЛЬ МАРЧИШИН, власник Гом Міт Маркет в Едмонтоні: "Коби то наші українські бизнесовці зрозуміли вартість роботи, яку "Клич" робить для них наклонюючи загаль до піддержування своїх, то вони могли б допомогти Кличеві своїми оголошеннями й у поширенню його."

ВАСИЛЬ ПАСІЧНЯК, фермер із Редвотер: "Коли "Клич" лише появився, ціла наша родина читає його з найбільшим захопленням. Фермерам вже навприкрились ті різні спори й лайки, які переповнюють українську партійну пресу. Спільне, надпартійне, становище тепер є напопулярніше."

СВЯЩЕНИК: "Такого становища, як надпартійне, нема."

ПАНІ Т. ГРИВНАК, дружина п. Володимира Гривнака, купця "ІнDEPENDент голсейлу", одинокого укр. "голсейлу": "Я мусіла зложити свою передплату на "Клич" сьогодні, я не могла чекати до завтра, бо він так широко говорив. Нехай і він буде трохи спокійніший, коли побачить, що є люди, які оцінюють його працю!"

ЛИСТ ДО РЕДАКЦІ

Конденс, Альберта,
27-го березня, 1937.

ДО ШАН. РЕДАКЦІ "КЛИЧА":

Прошу зачислити мене передплатником Вашого журналу. Дай Боже, щоб Ваш "Клич" був дуже голосний. Я думаю помагати Вам чим можу; тепер засилаю 1 долара.

З ширим серцем до Вас,
В. ВОЛОДЬКО.

National Immigration
and Colonization Co.

Робить старання за перміти на спрощення з краю жінок, дітей наречених і цілих родин з капіталом. Пересилка грошей до старого краю в американських доларах або в тамтешній валюті. Асекурує від слабостей, каліцтва і автомобільних випадків. Продає фарми й міські проперти.

По докладній інформації пишіть до:

W. HAWRYSH,
10275 - 101 Street

Edmonton -:- Alberta

Красні квіти ніколи не остаються довго при морозі.

PENCHUK'S
.. GARAGE ..

СПЕЦІАЛІЗУЄМОСЯ

— в —

НАПРАВЛЮВАННЮ МОТОРІВ

у вирівнюванню циліндрів, побільшенню пістонів і вклядуванню перснів.

JOB No. 1—Rettrue cylinders, expand pistons, refit with oversize wristpins, readjust main bearings, reface, reseal and regrind valves; supply Pedric sectional hydraulic oil rings, Pedric heat shaped compression rings and Veedol indestructible oil in crankcase and gaskets; reassemble and tune motor.

6-циліндрове авто \$30.00

4-циліндрове авто \$23.00

Ця робота дасть вам задоволення найменше на 10,000 миль дороги.

ТЕЛЕФОНУЙТЕ 23552

10612 - 98 STREET

Edmonton -:- Alberta

"НЕМАЄ ЗАВЕЛИКОЇ, АБО ЗАМАЛОЇ РОБОТИ ДЛЯ НАС."

К Л И Ч

Недалека тая хвиля,
Що зголосить гомін волі:

Україна Українцям,
Досить ворогам славолі!

Та не в тім то річ святая,
Щоб святою освятити,

Але святість є велика

У святості удержати.

Милі браття, Українці,

Поза межами кордону,

Хоть і в чужих наuczіться

Величати Україну!

ЙОСИФ ЯСЕНЧУК,

Венкувер. Б. К.

3 книги життя

Перша льоальність людини повинна бути супроти себе... Ніхто інший не буде жити твого життя для тебе, ніхто інший не буде сповняти твоїх обов'язків. Треба признати все, що повинен; бути вдячний за всяку поміч, але так скоро, як трапляється нагода піти вперед, треба скоро хапати її. — Бо пам'ятай, що хоч десятки років ти міг працювати в фабриці, але так скоро, як фабрикант бачить, що він зможе обійтися без тебе, тоді жадна пуста льоальність не спасе тебе, хочай ти був би йому найльоальніший. Кожен мусить клонити голову перед економічним поступом, опертись йому ніхто не в силі. І лише той є успішний, що скоро клонить голову й, скоро підносить її, щоб дивитись далі вперед. Світ потребує льоальности, це є найблагороднішою річчю, але світ потребує дійсної льоальности — не імітації її. — М. С.

Ви, жінки, є такі лагідні й благородні. У вашій ченоті криється так багато мудрости. Ви так прекрасно знаєте, як бути приподобними, улюбленими — навіть тоді, коли назерх не можна запримітити цього. Ваша ніжність почувань, так, як і ваш друк — так лагідний, що ви можете гоїти рани душі й розума, так, як ви вмієте гоїти рани тіла. — Чарлз Дікенз.

Одного гарячого дня вчитель і фармер складали сіно. Фармер покашлював довший час, а остаточно запитав:

"Пане вчителю, чи чоловік є наймудріший зпоміж усіх звірят?"

Учитель: "Так."

Фармер: "То чому ж він найтяжче працює на своє життя й найбільше мучиться?" — Ізидор Глінка.

Квітень, у своїй вдачі зо всіх місяців жінка, — змінчивий як світло, що розсипає своє сяйво, а відтак скоро згасає. — Гідер Гібб.

Більше мух ловиться краплєю меду, як гальоном оцту.

Гроші є добрим слугою, але злим володарем.

Замікайте двері, щоб ваші сусіди були добрі.

Коли приятель питає то немає завтра.

Той є багатий хто є задоволений.

Ніколи не давай поради другому, якщо не вмієш порадити сам собі. — Сенека.

Коли ви є в Едмонтоні зайдіть до:

OXFORD ROOMS

10344 - 101 STREET

Edmonton -:- Alberta

Чисті й вигідні кімнати до винайму,
— денно, тижнево чи місячно.

C. C. МЕР, власник.

Направляйте своє обув'я

—в—

**...UNIVERSAL...
Shoe Repair Shop**

10822 - 95 Street

Edmonton -:- Alberta

Робота першої якості по уміркованих цінах.

ІВАН ПРОЦЬ, власник.

НЕСПОСІБНІСТЬ

Мати приємні рухи, то є дар, що не всі ним обдаровані.

Одного разу один славний чоловік пробував навчитись танцювати й старався виконувати всі інструкції, які були приписані йому його інструкторами. Дома, він уживав крісло за пару у танцюванню, і він був такий неспосібний, що поломив усі крісла, які лише знаходилися у його помешканню. Цим чоловіком був Наполеон.

Читайте й Передплачуєте Українську Пресу!

“УКРАЇНСЬКИЙ ГОЛОС”

—тижневик—

Пропагує ідеологію Самостійної Соборної Української Державності. Орган Організації Союзу Українців Самостійників у Канаді та її братніх організацій.

Річна передплата \$2.00.

UKRAINIAN VOICE

Box 3626

Winnipeg

-:-

Manitoba

“УКРАЇНСЬКІ ВІСТИ”

—тижневик—

Одинокий Католицький часопис у Канаді. Рівно ж “У.В.” є органом Українського Запомогового Братства св. Николая в Канаді.

Річна передплата \$2.00.

UKRAINIAN NEWS

10012 - 109 Street

Edmonton

-:-

Alberta

“УКРАЇНСЬКИЙ РОБІТНИК”

—тижневик—

Пропагує Українську Гетьманську ідеологію.

Річна передплата \$1.50

THE UKRAINIAN TOILER

510 King Street, West,

Toronto

-:-

Ontario

“КАНАДІЙСЬКИЙ ФАРМЕР”

—тижневик—

Прогресивно-економічний і політичний часопис гетьманського напрямку.

Річна передплата \$1.50.

CANADIAN FARMER

295 Market Avenue

Winnipeg

-:-

Manitoba

“СУСПІЛЬНИЙ КРЕДИТ”

—двотижневик—

Одинокий український часопис Суспільного Кредиту в Канаді.

Під українським оглядом надпартійний.

Річна передплата, \$1.00.

The Social Credit Publishers

10630 - 98 Street

Edmonton

-

Alberta

“НОВИЙ ШЛЯХ”

—тижневик—

Пропагує ідеологію Українських Націоналістів. Орган Українського Національного Об'єднання і Української Стрілецької Громади в Канаді та складових їх організацій.

Річна передплата \$2.00.

NEW PATHWAY

832 - 20 Street, West,

Saskatoon

-:-

Saskatchewan

“ВІСТНИК”

—дво-тижневик—

Орган Української Православної Церкви в Канаді.

Видає Укр. Прав. Видавничу Спілку.

Річна передплата \$1.00.

THE HERALD

Box 3684

Winnipeg

-:-

Manitoba

“К Л И Ч”

—місячник—

Одинокий український журнал у Канаді. Пропагує і плеає ідею зєднання Українського Народу. Докладає всіх зусиль, щоб виробити тенденцію в українського загалу до спільних порозумінь радніше чим до розходжень. Відносно української і канадської політики займає надпартійне становище. Строго проти большевизму. Працює в ціллі загального освідомлення й піднесення українського загалу на вищий економічний рівень.

Не творить жадної нової організації.

Річна передплата \$1.00.

THE CALL

10630 - 98 Street

Edmonton

-

Alberta

Народ, що не має сильної преси, не може бути свідомою нацією.

Стан преси — то є ступінь розвою Народу.

В Злучених Державах виходить близько 18 тисяч різних часописів і журналів.

ВЕЛИКА ВИПРОДАЖ КНИЖОК ЗА ПОЛОВИНУ ЦІНИ

Батьківщина й інші оповідання ...	25ц.	15ц.
Близькості ...	25ц.	15ц.
Боротьба за існування ...	10ц.	05ц.
Богоя сурма України ...	20ц.	10ц.
Громи, оповідання ...	30ц.	15ц.
Де любов, там і Бог ...	15ц.	10ц.
Життя й пригоди Цяпки-Скоропана, ...	90ц.	45ц.
видання "Червоної Калини", Львів	50ц.	25ц.
Жертва, К. Поліщук ...	50ц.	25ц.

ЗЕМЛЯ, повість Ольги Кобилянської \$2.00—\$1.00	
Золотий Лев, оповідання, Ю. Опільський ...	20ц. — 10ц.
Історія землі, переклад Ю. Чикаленка ...	35ц. — 20ц.
Історія Московщини до Петра I. ...	35ц. — 20ц.
Історія Української Громади в Раштатті ...	\$1.50—75ц.

Іван Левинський-Нечуй, С. Єфремов	80ц.	40ц.
Канадський Кобзар	20ц.	10ц.
Карпенко-Курій, С. Єфремов	30ц.	15ц.
Кобзар Тараса Шевченка, брош.	\$1.50—75ц.	
Колі не винні, М. Копибицький ...	20ц.	10ц.
Короткий огляд українського письменства ...	30ц.	15ц.
Кривава книга, про лядські варварства	40ц.	20ц.
Кропавий Шлях	50ц.	25ц.
Ляхо з вогнем, золота бібліотека	15ц.	10ц.
Льві люди, повість, П. Мирний	40ц.	20ц.
Марко Вовчок, В. Бойко	50ц.	25ц.
Микола Костомаров, Д. Дорошенко	30ц.	15ц.

При доповненні Вашої бібліотеки книжками, перегляньте каталог, який маєте під руками, зробіть списки та пришліть до нас разом з грошима, а ми швидко і точно поштою вишлемо Вам книжки. На Ваше бажання вислємо наш Загальний Каталог ДАРУМ!

Всі Ваші замовлення адресуйте до:

UKRAINIAN BOOK STORE

10348 - 101st STREET, -1- EDMONTON, ALBERTA

Музика, повість, Т. Шевченко ...	25ц.	15ц.
Наука про управу землі ...	25ц.	15ц.
На новий шлях, збірка поезій ...	50ц.	25ц.
На ясени шляхах, збірка поезій ...	50ц.	25ц.
Німеччина селянська війна, переклад В. Левинського	50ц.	25ц.
Не піддавайся біді, А. Чайковський	25ц.	15ц.
Не-читальник, збірка оповідань ...	30ц.	15ц.
Не любю не слухай, брехать не мішай	20ц.	10ц.

ОЛЮНЬКА, А. Чайковський, I. i II. частина ...	75ц.	40ц.
Оповідання, Юрій Федькович ...	50ц.	25ц.
Пантелеймон Куліш, Д. Дорошенко	50ц.	25ц.
Повні, оповідання з життя українського народу	20ц.	10ц.
Подорож до містця	40ц.	20ц.

Подорож Гулівера до краю ведиків	20ц.	10ц.
Подорож Гулівера до краю ліліпутів	20ц.	10ц.
Пригоди качуріка, пісеньки для дітей	20ц.	10ц.
"Прима Вера", збірка поезій, Ульяна Кравченко	35ц.	20ц.
Рухомі забави й гри	30ц.	15ц.
Страшний монах Распутін	25ц.	15ц.
Тамініні злочини	40ц.	20ц.
Хмельниччина в Галичині	20ц.	10ц.
Чернігівка, В. Костомаров	50ц.	25ц.
Чоловік, будова людського тіла з ілюстраціями	75ц.	40ц.

DIRECTIONS

DRY ECZEMA, Chafing, Scalds, Burns, Cuts and Sores
- Don't apply with cloth. Rub in daily. Do not bandage. Use no water for 10 days and wash daily with olive oil for eczema.

HEMORRHOIDS - Insert internally to parts affected
SPRAINS, Bruises, Barber's Itch and Dandruff - Rub in thoroughly

We also make a Wet Eczema Ointment
Write for it Ask for it

If you are not cured after using one tube or jar, don't give up. Just a little more SOOTHENE may mean realizing the better health you seek

Soothene

"RELIEF BEYOND BELIEF"

Good for Dry Eczema, Hemorrhoids, Cuts, Sores, Scalds, Burns, Sprains, Bruises, Chapped Hands, Barber's Itch and Dandruff

MANUFACTURED BY

DAVID KRAUSE

P. O. BOX 302 10401 80TH ST. EDMONTON ALBERTA CANADA

Пощо терпіти болі усяких згаданих недуг, коли ви можете вилічитися вживаючи "Soothene!" Набувайте один сліок ще сьогодні.

Якщо вам не допоможе ця мазь, коли ви зужите ¼ сліока, то зверніть оставшу частину до фабрикантів, а вони звернуть вам ваші гроші назад.

Також виробляємо мазь на гниючій ек зіму — пишіть, або питайте за нею.